

Erkendelse. Det har ikke været sagt nogen Sinde fra vor Side, at Landbruget er vanskeligt stillet, men vi har ment, at man i visse Maader gik Landbruget og dets Ret for nær, og det har vi klaget over.

Den højtærede Indenrigsminister siger, at det har været Hensigten at holde Produktionen oppe, men det forekommer mig, at man har lagt sig stærkest i Selen for at holde Priserne nede. Man har villet tvinge Landbruget til at afstaa sine Produkter under den Pris, som jeg vil kaldé en rimelig Pris i Forhold til andet, til andre Varer, og derfor har vi de Vanskeligheder, vi har. Den højtærede Indenrigsminister maa ikke tro, at det er tilstrækkeligt at sætte en Maksimalpris paa Kartofler, som er lige saa høj eller højere end det Vederlag, der bør gives, for at Svineproducenterne kan købe Majs til Erstatning. Thi det lader sig ikke gøre at foretage en Svineproduktion paa Majs alene. Og fra Landbrugets Side vil det møde megen Uvillie, hvis de Kartofler, der af forskellige Grunde ikke er tjenlige til Salg, ikke kan bruges til Opfodring. Man maa nemlig ikke mene, at naar en Mand har en stor Kule Kartofler liggende, kan han, naar han vil, give sig til at gennemgaa og sortere disse Kartofler, der er saa mange Vanskeligheder dér. Endelig maa man huske, at Kartofler er en uholdbar Vare; de er intet værd, naar man naar Sommeren. Man kan indføre Fodringsforbud og Maksimalpris med Hensyn til Korn, det kan gemmes Aaret rundt, om det skal være, og bevare sin Værdi, men Kartofler er ganske værdiløse, naar de ikke er brugte, naar vi kommer hen i Maj, Juni og Juli Maaned.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3581).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: Det vil ikke findes underligt, naar jeg begynder med at ud-

tale min Beklagelse af, at der er levnet Rigsdagen saa overordentlig kort Tid til Behandling af dette ret vigtige Lovforslag. Specielt vil jeg gerne sige, at Værdien af de Oplysninger, som foreligger, dels allerede her i Betænkningen, sammenarbejdede navnlig af Statistisk Departement og sammenstillede af Ministeriet, men dels ogsaa — det fremgaar af Bemærkningerne — i betydeligt større Omfang i selve Ministeriet, kan i og for sig være den samme; men Betydningen af Oplysningerne for Rigsdagen bliver jo overordentlig ringe, naar der er saa kort Tid til vor Raadighed, som der faktisk er. Jeg forstaaer, det har været ret nødvendigt at sætte Lovforslaget til Behandling allerede 24 Timer, efter at det er blevet forelagt her i Tinget; men det vil ogsaa forstaaes, at naar man kun har haft disse 24 Timer — i hvilke det jo dog var nødvendigt at sove i nogle Timer og ogsaa beskæftige sig med adskilligt andet —, har det af den Grund ikke været muligt navnlig at sætte sig ind i de Oplysninger og hele det Materiale, som foreligger her i Bemærkningerne. Jeg vil ikke insistere paa, at der gives Rigsdagen længere Tid end højest nødvendigt, men jeg haaber, man vil forstaa, at der dog maa gives os saa megen Tid, at der kan blive Lejlighed til ogsaa i et Udvalg her i Tinget at se paa enkelte af de Bestemmelser, som er nye, og som der kan være nogen Tvivl om. Jeg skal i øvrigt beibrage mit til, at Sagen kan blive behandlet saa hurtigt som muligt, baade ved ikke her at lægge Beslag paa mere Tid end højest nødvendigt, men ogsaa ved senere hen, for saa vidt jeg maatte faa med Sagen at gøre, at gøre, hvad jeg kan, for at den Udvalgsbehandling, som jeg kunde sætte Pris paa fandt Sted, ikke bliver længere og mere indgaaende end højest nødvendigt.

Naar jeg da gaar over til at gøre et Par Bemærkninger til Lovforslagets Bestemmelser, saa vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende — og det kan jeg ogsaa sige paa mit Partis Vegne — er enig i, at det er nødvendigt at fortsætte med en Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger, og at vi er enige i de Bemærkninger, som den højtærede Indenrigsminister, da han i Gaar forelagde Lovforslaget, fremsatte om, at Trangen til saadanne Foranstaltninger desværre maa siges at være stigende, efterhaanden som Krigen og dermed ogsaa Dyrtiden vedvarer og strækker sig udover stedse større og større Tidsrum, og at vi ud fra denne Betrag-